

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om aftalememorandum vedrørende tilførslerne af bacon til markedet i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XII) findes i tillæg A. sp. 1601, fremsættelsen i tidenden sp. 3644).

Sagen sættes til forhandling.

Carl Petersen: Socialdemokratiet kan anbefale tinget at vedtage det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af den højtærede udenrigsminister. Vedtagelsen vil betyde, at folketinget godkender en aftale, som er indgået med Storbritannien og den række andre lande, som leverer bacon til det britiske marked.

Ved bedømmelsen af aftalens indhold, som er anført i forslagets bemærkninger, kunne man vel have ønsket, endog uden at være urimelig, at vor andel i det fastsatte minimumstotalkvantum var blevet større end den angivne; men da dette er resultatet af de førte forhandlinger, kan man vel sikkert regne med, at det, vi her er stillet over for, er det højest opnåelige under de foreliggende omstændigheder.

Jeg er imidlertid overbevist om, at den aftale, som her forelægges til godkendelse, vil vise sig at være til gavn for baconproducenterne, idet udgangspunktet for forhandlingerne har været ønsket om at få gennemført en ordning, der gav muligheder for et stabilt marked, hvor der kan regnes med priser, der er rentable for producenterne. De store prissvingninger, som fremkommer, alt efter som aftagerlandene enten overfyldes eller underforsynes, skulle nu i nogen måde kunne undgås, hvis landbrugserhvervet da selv vil det.

At aftalen stiller sine krav til det hjemlige apparat, er jo helt indlysende. Vi ved nu, hvor meget der kan afsættes på det britiske marked; vi ved også, at vi skal være leveringsdygtige inden for det kvantum, der er fastsat i den aftale, der er indgået, og følgen må da blive, at produktionen under en eller anden form må tilpasses forholdene, vurderet sammen med de muligheder, som afsætning til andre lande byder os.

Jeg anser det for meget værdifuldt, at

denne aftale giver de enkelte landmænd muligheder for at disponere mere sikkert, end tilfældet nu er. Jeg tror, mange landmænd vil være enige med mig i, at netop det, at man på det tidspunkt, hvor man sætter en produktion i gang, mangler viden om, hvilken værdi varen vil have på det tidspunkt, den skal sælges, har været en af de store vanskeligheder, landmændene i de senere år har kæmpet med. At den forandring, der her sker, kun kan være til det bedre, er jeg sikker på. Det bliver nu organisationernes opgave at foretage det fornødne, således at aftalen får den tilsigtede virkning.

Jeg har intet ønske om udvalgsbehandling, da det jo klart fremgår af bemærkningerne til forslaget, hvad det drejer sig om. Aftalen hviler på forhandling med andre lande, således at dens indhold ikke kan ændres. Det høje tings stilling må alene blive for eller imod forslagets godkendelse, og jeg mener derfor, at udvalgsbehandling må være unøvendig. Jeg anbefaler forslaget til vedtagelse.

Niels Eriksen: Svineproduktionen har gennem en meget lang årrække været den gren inden for landbruget, der har haft størst økonomisk betydning for flertallet af landmændene, og det er den gren, der har givet de største eksportindtægter. Dansk landbrug har gennem et dygtigt avlsarbejde fået skabt en gris, der egner sig til at imødekomme engelske forbrugerkrav med hensyn til bacon. Desværre er der ikke i andre lande tilsvarende interesse for den dejlige morgenpise, som bacon med æg er; det kommer forhåbentlig. På grund af denne interesse har England altid været den altdominerende aftager af vort bacon og har også altid betalt os en overpris i forhold til import fra andre lande og i forhold til hjemmeproduceret bacon, hvilket er et udtryk for, at man kan godtage og er glad for det danske bacon; det er det, forbrugerne helst vil spise.

Priserne på bacon har uge for uge og år for år været meget svingende og i flere perioder endda så langt nede, at de har været direkte tabgivende for producenterne. Jeg tror ikke, man på noget andet vareområde har et så følsomt marked, hvis der ikke er balance mellem udbud og efterspørgsel. Få procent større tilførsel, end opkøberne